

Miroslav Svítok

Pseudoromantika

niekedy len tak nechtiac
stlačím na klávesnici
úplné iné písmenko
ako som chcel

vznikne skomolenina
a ty sa pousmeješ

a medzičasom Jupiter
preletí milión kilometrov
okolo Slnka
ktoré nás o 5 miliárd rokov
aj tak všetkých pohltí

pozerám z okna a celý svet je pštros
tieto pomyselné slučky na krku
trápia asi len mňa

muchy na to nemyslia
ani tie dievčatá vonku
čo sa prechádzajú po chodníkoch
na to nemyslia
ich minisukne
sa každým rokom zmenšujú
podobne ako integrované obvody
od Intelu

len dokedy?
5 miliárd rokov
to trvať nemôže

už som sa naučil
všetky nadávky
začínam priberať
z piva a starostí
hľadám ženu, prácu, bývanie
a hypotéku na ktorej sa obesím

dospel som

a teraz mam že vraj
50 rokov
pracovať
a čakať na rakovinu
z čoho sa mi 20 rokov
ani nepostaví
mám starnúť pred televíziou
a pozeráť
vedomostné súťaže

nechce sa mi

chcem byť stále
konštantne nezodpovedný
kresliť do vzduchu smajlíkov
a skákať psychické saltá

chcem strhávať hviezdy z oblohy
a vkladať si ich
pod jazyk
chladiť horúce prsty
o struny gitary
robiť punk
oblizovať pódium
a zapáliť školu

dnes ťa chcem
vziať za ruku
a dôkladne ťa pomilovať
na ulici plnej ľudí
prenajať ti pozemok
v mojej posteli

chcem vidieť svet
na chrbte antilopy
vyložiť si nohy
čo najvyššie
napísať dobrý dialóg
dávať radosť
a dopĺňať serotonín
-inak ako tabletkami

chcem hladieť prechádzajúce vlaky
tancovať s vínom v zuboch
lietať s holubmi
roztrhať membrány všedných dní
šukať so svetom

umyť zuby
a ísť spať